

Župnija

Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

februar ■ 2020

Dal sem se poiskati tistim, ki niso po meni spraševali ... (Iz 65,1)

Zvami bi rad delil svoje razmišljanje o svetu, v katerem živimo, in o tem, kako vidim poslanstvo župnije v našem času.

Vera se je do nedavnega prenašala predvsem v družinah, iz roda v rod. Biti veren in hoditi v cerkev je bilo nekaj samoumevnega in običajnega. A zadnjih nekaj desetletij so se zadeve precej spremenile. Za današnji čas lahko rečemo, da biti veren sploh ni nekaj samoumevnega in da je za mnoge že skoraj nekaj nenavadnega. Cerkev v družbi nima več take vloge, kot jo je imela nekoč. Kristjani marsikje nismo več večinska populacija.

Veliko ljudi je v nedavni preteklosti opustilo vero zaradi različnih razlogov (totalitarni sistem, industrializacija, preseljevanje, razvoj tehnike in znanosti, globalizacija, liberalizem in individualizem ...). Pogosto se opazi, da je vera z vsako generacijo bolj plitva. Verjetno mnogi tudi niso imeli globoke osebne izkušnje srečanja s Kristusom, zato so se lažje prepustili posvetni miselnosti.

Zelo sodobno je razmišljanje v smislu: »Živimo v napredni družbi z visoko tehnologijo. Skoraj vse težave lahko rešimo sami. Zakaj bi potrebovali Boga?« Nekateri so ponosni, da so vero dali na stran. Zdi se jim, da so se s tem osvobodili, saj so jo dojemali kot breme.

Na drugi strani pa je precej ljudi, ki jim lahko rečemo iskalci. Niso bili vzgojeni v veri, a slutijo, da je zemeljski horizont premalo, da mu nekaj manjka, če ni nečesa večjega, če ni višjega smisla. Ti ljudje iščejo Presežno, Absolutno, Najvišjega Boga.

Bog v knjigi preroka Izaija pravi: »Dal sem se poiskati tistim, ki niso po meni spraševali, dal sem se najti tistim, ki niso po meni poizvedovali.« (Iz 65,1)

V zadnjem času imam občutek, da se vedno več iskalcev oglasi tudi v naši župniji, na vratih našega župnišča. Sploh ne vem, kako pridejo do nas. Kar pojavijo se. Ljudje hrepenijo. Na raznih krajih iščejo odgovore na svoja življenj-

ska vprašanja. Če pri kristjanih ne najdejo pristnosti ter ne doživijo prave odprtosti in sprejemanja, se obrnejo k drugim duhovnostim.

Celo med pisanjem tega prispevka me je po telefonu poklicala neka gospa. Prosila je za srečanje z duhovnikom in za prejem sv. krsta. Rekla je: »Biti zunaj Cerkve je tvegano. Rabim varen kraj, kamor se lahko zateče moja duša.« Da, pri Jezusu Kristusu je zatočišče, ki ga išče vsak človek. Kdor zares išče, bo srečal Kristusa.

Želim si, da bi bila naša župnija kraj rasti in rojstva novih kristjanov, kraj sprejemanja iskalcev in ljudi, ki so se v preteklosti oddaljili od vere. To pa je mogoče, če vsi župljani postajamo vedno bolj Jezusovi učenci – pristni, preprosti in veseli kristjani – ter izžarevamo toplino, ki smo jo prejeli od Boga. Misijonsko srce kristjana se pokaže tudi v tem, da nove brate in sestre sprejema z odprtim srcem in se jih veseli.

Peter Možina

Če želiš biti svet, sveti

Tudi letos bomo februar začeli s praznikom Gospodovega darovanja ali svečnico. Svečnica je zanimiv praznik. Nagovarja predvsem z dvema elementoma – s srečanjem in lučjo.

V vzhodni cerkvi praznik Jezusovega darovanja imenujejo *hypapanti* ali srečanje. Na ta dan sta Simeon in Ana, ki predstavljata človeštvo, v templju srečala Gospoda, novo-rojeno dete, ki sta ga Jožef in Marija kot prvega moškega potomca prinesla darovat oz. posvetit Bogu, kot je določala postava. Starec Simeon je Jezusa prijel v naročje in Bogu dejal: »Moje oči so videle tvojo rešitev, ki si jo pripravil pred obličjem vseh ljudstev: luč v razodetje narodom ...«

Na srečanje s to Lučjo in Rešitvijo smo se čez celoten adventni čas pripravljali tudi mi. V svojih srcih smo poskušali ustvariti prostor, kjer bi se lahko ponovno rodil Jezus. In na božični večer je ponovno vstopil z vso svojo toplino in svetlobo.

Danes se vsak izmed nas lahko vpraša: »Koliko te svetlobe in topline je še ostalo v meni?« V svetu, kjer se vse odvija tako hitro in v katerem smo vsi tako zelo zaposleni, je precej enostavno pozabiti na to, da se je pred dobrim mesecem dni rodil Odrešenik.

Spodbuda za vse nas je, da bo tudi po tem, ko bomo po domovih pospravili jaslice, Gospod še naprej bival v naših domovih – v naših srcih. Če zares biva v nas, se to čuti v naših mislih, besedah in dejanjih.

Geslo letošnje betlehemske luči miru je bilo: »Ne boj se goreti!« Ne boj se biti luč. Velikokrat se znajdemo v situacijah, ko se bojimo in ne zmoremo goreti. Ne samo za Gospoda, tudi za bližnjega ali celo zase. Ko sam doživljam takšne trenutke, pogosto odprem Sveto pismo. V njem besedo luč, na katero nas opominjata tako božič kot svečnica, najdemo 106-krat. Naslednje vrstice ste gotovo že prebrali ali pa vsaj slišali.

V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi (Jn 1,4).

Gospod je moja luč in moja rešitev, koga bi se moral bati? Gospod je trdnjava mojega življenja, pred kom bi moral trepetati? (Ps 27,1)

Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, luč moji stezi. (Ps 119,105)

Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, temveč bo imel luč življenja. (Jn 8,12)

Vi ste luč sveta! ... Tako naj tudi vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili

vašega očeta, ki je v nebesih. (Mt 5,14.16)

Vsak od nas je poklican, da je luč! Poklican, da Luč, ki je prišla med nas za božič, z vero sprejme in ponese med ljudi. Svet potrebuje Luč.

Ne bojmo se goreti! Naj se plamen Jezusove ljubezni v nas krepi in raste tudi v postnem času, ki se nam bliža, da bomo lahko ob velikonočni vigiliji ob Gospodu svetili ne le s prižganimi svečami, ampak tudi z lučjo ljubezni, ki bo žarela iz naših src.

Gašper Pinter

Z vsako smrtjo sem drugačna

Knjiga in čaj

*D*ragi knjigočajevci, februarско branje bo povezano s pisateljico Miro Dobravec. Brali bomo njeno novo knjigo *Z vsako smrtjo sem drugačna*.

Knjiga govori o njeni izkušnji žalovanja za možem. Izkušnja smrti jo je spodbudila, da se je pridružila skupini za žalujoče Dober dan, žalost. Svoje utrinke je zapisala nam v pomoč.

Kakršnokoli življenje človek izbere in kakršnekoli vere ali mišljenja ali filozofije se v življenju oprime, smrt predenj na novo postavlja bistvena vprašanja o smislu. O bivanju. Kdo sem, od kod, zakaj, kam grem? Kaj mi hoče povedati Bog, zakaj meni, kaj sem naredil narobe, je to kazen, je Bog res ljubezen, kaj pa če sploh ni ničesar in so vse samo besede? Vprašanja, ki kričijo v ranjenem srcu in na katera si človek mora odgovoriti. Da lahko diha, da živi naprej in da najde mir in vedrino.

»Mozaik vsega napisanega in zbranega vabi bralca: vzemi, kar potrebuješ danes, in vzemi jutri in pojutrišnjem – dokler boš kaj potreboval. Potem knjigo zapri in jo podari komu drugemu. Toliko izgub in toliko žalujočih in tudi toliko neodžalovanih žalovanj je med nami! Toliko solz! Naj tudi tale knjiga vsaj malo pomaga razumeti, sprejeti in prenesti stisko, ki prej ali slej tako ali drugače doleti vsakega človeka.«

Zdenka Sušec

Apoftegma - izrek puščavnika

Aba Abraham je prišel k abu Aresu, in ko sta sedela, je prišel k starcu brat in mu rekel: »Povej mi, kaj naj naredim, da bom rešen?« »Pojdi in eno leto delaj to: pozno zvečer pojej kruh in sol, nato pridi spet in ti bom povedal.« Nato je odšel in tako storil.

Ko je minilo leto, je brat spet prišel k abu Aresu. Naneslo je, da je bil aba Abraham tudi tam. In spet je rekel aba Ares bratu: »Pojdi in še to leto pôsti po dva dni skupaj.« Ko je brat odšel, reče aba Abraham abu Aresu: »Zakaj vsem bratom zapoveš lahek jarem, temu bratu pa nalagaš težka bremena?«

Starec mu reče: »Dragi bratje – kakor pridejo iskat, tako tudi odidejo. Ta pa pride poslušat besedo zaradi Boga, kajti garač je. In če mu kaj rečem, prizadevno stori. Zato mu tudi govorim Božjo besedo.«

Aba Ares

Bog ljubi vsakega izmed nas tako, kot da bi ljubil le enega izmed nas.
(sv. Avgustin)

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

zupnija.lj-zale@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Primož Brovč
Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: Tatjana Splichal, splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 18.00

SOBOTE: 18.00

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 17.30–18.15

SOBOTE: 17.30–17.50

Pričakujemo ...

SOBOTA, 1. FEBRUAR

- od 14.30 do 18.00 duhovna obnova sodelavcev Karitas

NEDELJA, 2. FEBRUAR

- Jezusovo darovanje (svečnica): pri svetih mašah darovanje za domača duhovnika

PETEK, 7. FEBRUAR

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- od 19.00 do 22.00 adoracija

SOBOTA, 8. FEBRUAR

- birmanska sobota, izlet za birmance

TOREK, 11. FEBRUAR

- ob 18.45 večer Knjiga in čaj v župnijski knjižnici ob knjigi Z vsako smrtjo sem drugačna avtorice Mire Dobravec

NEDELJA, 16. FEBRUAR

- pri svetih mašah darovanje za obnovo ogrevalnega sistema

PON., 17.–PET., 21. FEBRUAR

- veroučne počitnice

PETEK, 21. FEBRUAR

- od 9.00 do 12.00 igra in druženje za otroke, vabljeni na župnijsko dvorišče in v učilnice

SREDA, 26. FEBRUAR

- pepelnica, začetek postnega časa: pri svetih mašah ob 9.00 in 18.00, v Tomačevem ob 18.00, si bomo v znamenje spokornosti potresli pepel na glavo; ta dan je strogi post

PETEK, 28. FEBRUAR

- ob 18.00 molitev križevega pota, potem sveta maša

SOBOTA, 29. FEBRUAR

- mini peš romanje v župnijsko cerkev na Fužine, kjer bo ob 16.00 molitev za duhovne poklice; ob 15.00 odhod izpred župnišča, za vse, ne zmorejo iti peš, bo zagotovljen prevoz